

Jezus, Mozes en Elia op de berg

Inleiding : bij de 2 zondag 40dagentijd jaar a 12 maart 2017.

Moge God ons nabij zijn in deze 40 dagentijd. Dat vragen we in de naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest.

Elk jaar lezen we aan het begin van de 40 dagentijd op de tweede zondag het evangelieverhaal over Jezus verheerlijking op de berg Tabor.

Dit jaar zoals Matheus ons dat verhaal vertelt.

Jezus is op weg naar Jeruzalem. Hij ziet aankomen wat hem daar te wachten staat : dat zijn leven niet aan lijden en dood zal ontkomen. Hij heeft het daar moeilijk mee en Hij zoekt met zijn meest geliefde leerlingen Petrus, Johannes en Jacobus boven op de berg troost in het gebed. In de taal van de bijbel staat de berg voor de plaats waar God te ontmoeten is.

Mozes en Elia staan naast Jezus vandaag centraal in het evangelieverhaal.

Mozes en Elia , (voor op het boekje en rechter transept glas in loodraam) hebben geleefd en gewerkt vanuit hun verbondenheid , hun vertrouwen in Gods aanwezigheid in hun leven. Zij ontleen hun inspiratie en daadkracht aan hun intieme relatie met God.

Mozes, die zijn Volk Israel door de woestijn naar bevrijding leidt . Op de berg Sinai ontvangt hij van God de tien woorden, richtingwijzers voor het leven.

De profeet , Elia. Hij signaleert scherp waar Israel volledig de weg kwijt is geraakt, en waar het recht met voeten wordt getreden. Hij stelt machtmisbruik en onrecht scherp aan de kaak, en als hij tegen zijn opdacht opziet ontmoet hij God ook op de berg Sinai in het suizen van de wind.

Jezus laat zich ,- zegt de evangelist Matheus ons - inspireren door Mozes en Elia. Hij staat in hun voetsporen. Het zijn de voorlopers van het koninkrijk Gods waarover Jezus preekt. Jezus zoekt troost in het gebed; dezelfde God die zijn Woord heeft gehouden tegenover Abraham in de eerste lezing zal ook Jezus bijstaan. Het gebed helpt Jezus niet van zijn lijden af, maar sleep hem er wel doorheen.

Wat heeft dit verhaal, ons nu nog te zeggen in onze voorbereiding op het Paasfeest.

Wat is bidden nog voor ons ? Help bidden ons ook als het leven tegenzit ?

Het zijn vragen die we onszelf kunnen stellen als we dit verhaal op ons laten inwerken. We willen daar straks verder bij stil staan na het lezen van beiden lezingen. Maken wij het ook even stil in ons zelf, open we ons voor ook Zijn Aanwezigheid in ons leven ..... en vragen we elkaar en Gods vergeving voor ons tekortschieten .

Overweging.

We leven in een tijd waarin we ons eigen leven steeds meer in eigen hand willen nemen. Door vooruitgang op allerlei terreinen, b.v. in de gezondheidszorg, op gebied van onderwijs en techniek hebben we ons leven steeds meer onder eigen controle weten te krijgen. We gaan daarin als samenleving ook steeds verder; dat bleek ook maar weer eens laatst uit een discussie bij de verkiezingen rondom de mogelijkheden om zelf te kunnen bepalen wanneer je uit het leven stapt, oud of jong.

En toch, we weten het allemaal, uit eigen ondervinding ons leven is niet maakbaar. Er kunnen ons bepaalde gebeurtenissen overkomen die onze planning, onze verwachting zwaar of heel heftig omver kunnen halen.

Een ernstige ziekte, hetzij lichamelijk, hetzij psychisch; het voortijdig afscheid moeten nemen van een dierbare; je zou graag een kind willen krijgen, maar met alle technische gezondheidshulp lukt het toch niet. Kortom, op verschillende levensterreinen relaties, werk, wonen, kunnen onze dromen in duigen vallen.

Hoe graag we soms ook zouden willen; lijden, tegenslag maakt deel uit van ons leven. Het leven maakt ons kwetsbaar en soms compleet weerloos.

Kunnen de oude schriftverhalen ons in deze levensgrote en mensoude vragen verder helpen. Of anders gezegd: kunnen de lezingen van vandaag ons helpen om – aan het lijden voorbij – te blijven zoeken naar hoop en perspectief.

Abraham in de eerste lezing verliet ooit zijn huis en haard. God had tegen hem gezegd: trek weg uit je land, verlaat je familie en ga naar het land dat ik je wijzen zal. Ik zal je zegenen en tot een groot volk maken. Abraham vertrouwde op God en ging. Maar verder op in het Abraham verhaal wordt al gauw duidelijk dat het leven Abraham ook lang niet altijd meezat. Ook zijn leven en zijn verwachting wordt onderuit gehaald. Hij wordt ook aan het twijfelen gebracht over die door God beloofde toekomst, en hij richt zich daarbij telkens in zijn nood maar weer tot God en vraagt Hem om hoop en een nieuw toekomst perspectief.

En ook Jezus staat op het punt een belangrijke beslissing te nemen in zijn leven, zal Hij de weg naar Jeruzalem inslaan, zijn lijden en dood tegemoet? Is Hij in staat zijn twijfel en angst te beteugelen?

Met drie van zijn leerlingen zoekt Jezus de stilte en de eenzaamheid boven op de berg. Kort tevoren hebben de leerlingen de schokkende mededeling van Hem te horen gekregen dat Hij vernederd zal worden tot het uiterste. Dat Zijn weg zal eindigen in lijden en dood.

Dus ook Jezus leven wordt niet behoed voor pijn, teleurstelling en dood. God is niet bij machte dat te verhinderen. Zoals Hij niet bij machte is ook ons lijden en tegenslag te verhinderen.

Maar daarmee – zo gaat het verhaal van vandaag verder - is niet alles gezegd . God zal Jezus niet alleen laten, in Zijn eenzaamheid en doodsstrijd.

Die hoop en dat perspectief wordt beeldend zichtbaar gemaakt daar boven op de berg in een visioen van Godswege ,waar Jezus verheerlijkt wordt in het wit lichtend kleed en bemoedigd wordt door zijn grote voorgangers, Mozes en Elia, die het ook niet makkelijk hebben gehad om aan het vertrouwen in Gods aanwezig zijn in moeilijke tijden vast te houden.

Een tipje van de sluier over het lijden, wordt daarmee als het ware even opgelicht . In Jezus wijze van leven en in zijn consequente keuze voor wat goed en waarachtig is, met voorbijzien aan Zijn eigen belang, klinkt Gods belofte van hoop door over de toekomst : het beloofde koninkrijk Gods wat ons in het vooruitzicht is gesteld .

Met dat ene moment , eventjes maar, zullen ze het moeten doen, juist op momenten waarop het leven tegenzit. God wil met ons zijn, ook al zien we het lang niet altijd als ons leven flink tegenzit . We voelen ons dan vaak eerderdoor God verlaten.

Accepteren dat verdriet en teleurstelling , pijn en dood, bij het leven horen is vaak niet makkelijk. Leren het lijden een plek te geven in je leven gaat vaak niet zonder een crisis periode, een worsteling met jezelf. Pas gaandeweg leer je erop vertrouwen, dat je die moeilijke , soms eenzame weg toch niet alleen hoeft te gaan.

Bidden , kan daarbij helpen, zo kunnen we ook leren van onze grote voorgangers in de lezingen van vandaag. Abraham, Moze en Elia en ook Jezus zelf. Zij waren in staat om hun leven in de hand van God te leggen , in het vertrouwen dat Hij hun niet zomaar in de steek zou laten.

Maar wat is bidden eigenlijk nog voor ons? Kan bidden ons ook helpen als het leven tegenzit.?

Bidden neemt , denk ik ,de pijn niet weg, maar kan ons wel helpen om op een anderen manier naar het lijden en tegenslag te leren kijken.

Bidden kan helpen om ons leven te leren aanvaarden zoals het is ; dat je menselijke mogelijkheden beperkt zijn, dat je soms ook moet kunnen loslaten , dat je het leven nooit helemaal onder eigen beheer kunt krijgen en houden en dat ondanks dat alles, het leven daardoor toch niet uitzichtloos hoeft te worden.

Bidden is , denk ik, een manier van leven,een manier van naar je eigen leven kijken, je eigen leven verbinden met een diepere werkelijkheid, een werkelijkheid die me voortdurend overstijgt. Ik ben meer dan het lijden en de tegenslag die me kan overkomen. Het is proberen te leven in het voortdurend besef van Gods aanwezigheid bij wat me ook overkomt.

Hij is erbij als wij verdriet hebben , als we geconfronteerd worden met verlies en teleurstelling . God is erbij , wanneer we ons leven ervaren als uitzichtloos, als we moeten aanvaarden wat niet te aanvaarden is. De onvolkomenheid van het leven; de troosteloosheid, het onrecht, het lijden en de dood, ; het laat God niet onverschillig.

Moge de verhalen van vandaag ons helpen om aan dat Gods vertrouwen te blijven vasthouden . Amen